Д О П Ъ Л Н И Т Е Л Н О Р Е Ш Е Н И Е
№ 3092

гр. София, 10.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 7 състав,** в публично заседание на 10.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **721** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.250 ГПК.

Образувано е по молба на от А. Г. Г. – директор на дирекция „ОДОП“ – С. за допълване на решение № 6694 от 04.11.2013 г. по адм. дело № 721 по описа за 2013г. на Административен съд- София - град.

В молбата се излагат доводи, че съдебен състав не се е произнесъл за част от оспорването на РА №[ЕИК]/16.05.2012г. на орган от приходите при ТД на НАП-С. , като се навеждат твърдения, че съдът се е произнесъл по жалбата на [фирма] касателно определените с РА лихви р размер на 36 153, 40 лв. , определени за данъчни периоди м. 12.2008г., м. 04.2010г., м.05.2010г., м.06.2010г., м.11.2011г., м.04.2011г., м.05.2011г., м.06.2011г., м.07.2011г., м.08.2011г., м.09.2011г. и м.10.2011г., в която част ревизионния акт е влязъл в сила.

Ответната страна по молбата - [фирма] , чрез процесуалния си представител адв. К. оспорва молбата и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд- София град, I отделение , VII състав, след като прецени допустимостта на молбата и наведените доводи, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Молбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 176, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, а разгледана по същество е неоснователна.

Административен съд – София град, първо отделение, VII състав е бил сезиран с жалба на П.” ЕАД, ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от Д. Д. Ф.-

Изпълнителен директор срещу Ревизионен акт №[ЕИК]/ 16.05.2012 г., издаден от М. Т. Б. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., в частта , в която е потвърден с решение № 2709/ 19.11.2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението", сега Обжалване и данъчно–осигурителна практика С. касателно установените задължения по ЗДДС, произтичащи от: непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 774 240, 91 лв. и лихви в размер на 303 757, 37 лв. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Жалбата съдържа искане за отмяна на решението на Директора но Д"ОДОП" , в частта , в която е потвърден Ревизионен акт №[ЕИК]/ 16.05.2012г. Съдът е приел жалбата срещу РА в обжалваната му част за основателна и е отменил същия , което е записал и в диспозитива на решението си.

В конкретния случай не се касае за хипотезата на чл.176 АПК по следните съображения:

Както в мотивите си , така и в диспозитива на решението на съда е видно, че става въпрос за едно и също нещо, именно отменя се РА № [ЕИК]/16.05.2012г. на орган от приходите при ТД на НАП-С., в частта в която е потвърден с решение № 2709/ 19.11.2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението", сега Обжалване и данъчно–осигурителна практика С. т.е. съдът се е произнесъл съобразно искане на жалбоподателя, като диспозитивът съвпада изцяло с очертания предмет на спора. Следователно непроизнасянето на съда за въпросните лихви в размер на 36 153, 40 лв., а за правилност или не на съдебното решение, което следва да се реши от касационната инстанция по същество.

Съобразно изложеното, Административен – съд – С. – град, I отделение, VII състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. Г. Г. – директор на дирекция „ОДОП" – С. за допълване на решение № 6694 от 04.11.2013 г. по адм. дело № 721 по описа за 2013г. на Административен съд- София – град, I отделение, VII състав.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: